

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Casvvm Conscientiae De Sacramentis

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

Antipharmacum ex Luthero.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40295

*Tit. de Baptis-
mo. & in Col-
loq. Lat. tom. 2.
fol. 130. b. edit.
Francof. in 8.*

Quæritur II. Quæ sit materia Baptismi. Respondebat Lutherus in Colloquiis Germanicis. *Quidquid dici potest balneum, id etiam seruire & aptum esse ad baptismum. Ex quo ineuitabiliter sequitur, baptismum, ex Lutheri sententia, administrari posse, si desit aqua in vino, cereuisia, mulso, lacte, sanguine, & id genus aliis, quia ex his omnibꝫ potest balneum confici.*

*Est epist. 2. Be-
za. et om. 3. Ope-
rum Theolog.*

Luther succinit Beza epistola ad Thomam Tilium. *Desit aqua, inquit Beza, & tamen baptismus alicuius differratur cum edificatione non possit, nee debeat, ego certè quoquis alio liquore (ergo etiam vino, mulso, lacte, & quod dictu turpe, lotio) non minus ritè quam aqua baptizari. Nec aliter de his rebus ipsi etiam superstitionis scholastici scriptores censuerunt. Mendacium impudens cum insigni calumnia.*

Antipharmacum ex Lutherio.

*Tom. 7. lat.
VViteb. fol. 350.
a. edss. 1557.*

No n iniuria interroges; num verum sit quod Lutherus & Beza præcedente quæstiuncula docuerunt. Respondet Lutherus, non esse verum: ita enim scribit homilia de baptismo: *Si aliud quidpiam adhiberes, quam eam creaturam, quam expressit & adhiberi iussit Deus, (hoc est, præter aquam) etiam si illa verba recitabis, quæ iussit recitari, videlicet, baptizo te in nomine Patris, &c. tamen non baptizares, sed Deo illuderes, & sacramentum ignominia contumeliaq; afficeres; (illudunt igitur Deo Lutherus & Beza, & sacramentum ignominia afficiunt, cum docent, quemlibet alium liquorem, deficiente aqua, adhiberi posse) nam institutum & mandatum Dei per quod creatura (nempe aqua) nominatim expressa est, temerè & contumaciter contemnit ac negligit, &c. Hoc non ipse excogitauit, somniauit, finxi, aut elegi, nec ex propria intentione proprioue consilio institui aut incepi,*
sed

sed Deus hoc mihi mandauit, ut eam creaturam, eaq; verbas su-
merem, iisq; ad eum modum uterer, sicuti hic Baptismo probare
possimus, quod nobis mandatum det, iubeatq; baptizare, hoc
est, hominem & aqua immergere; & verbahac: In nomine Patris,
& Filij, & Spiritus sancti addere. Hunc aqua baptismum nec
ego, nec quisquam hominum ipse elegit, aut instituit, sicuti in-
cantatores, &c. nec verba mibi ipse finxi, aut propria deuotio-
ne pronunciaui, sed utrumque tam aqua quam verbum disertè
& clare nominata mihi & indicata sunt, eiusq; mandato com-
prehensa, septa & munita. In nulla etenim re, quantumvis mi-
nuta & exigua quidquam proprio consilio, deuotione aut inten-
tione, quoq; tandem nomine vocetur aut modo id fiat, vult
a nobis suscipi aut tentari, nec secum ullo modo agi quidquam
citra suum verbum & certum apertumque mandatum: mulio
minus id ferre vult aut potest, in his summis rebus, quae propriè
Dei opera sunt, in quibus nos nihil omnino quicquam præsta-
mus aut facimus. Ob id totum comprehendit & includit suo
mandato, & ut certò omnia sciremus, tam diligenter omnia
administrat & tam attentè munit omnia, ut singulas partes
suis nominibus nuncupet & clare exprimat, qualia signa, aut
quas creaturas velit formamq; ipse prescribit, quomodo verba
easonare debeant, ut illa ipsa signa, nec alia; illa ipsa verba, nec
alia; hic adhibeantur. Sic enim mandauit Deus ipse, ut crea-
turæ hæc, videlicet aqua adhiberetur, & ut verba ipsius nomine
pronunciarentur. Cum itaq; utrumq; hoc sit iuxta ipsius mā-
dandum; (hoc est cum aqua & verba a Christo præscripta
adhibentur) tum & dicitur, & est citra omnem controuer-
siam ipfissimus & verus baptismus.

Hæc non malè Lutherus contra sua & Bezæ deliria.
Disertus tamen in alio sermone de baptismo, qui extat
in eodem tom. 7. Witeberg. Ut maximè sit impius & incre-
dulus (qui baptizat) nihil de baptismo hinc vel accedit vel
B 2 dece-

decedit, &c. attamen si modo institutionem Christi seruauerit, nec VINO, CEREVISIA, LIXIVIO aut alia quapiam re liquida, sed AQUIS, addito Dei verbo, baptizauerit, tum ve- catur & est verus & sacro sanctus baptismus: siquidem hic omnia adsunt, que ad substantiam & perfectionem baptismi per- sinent; videlicet AQUA NATURALIS, verbum, hoc est, forma, & institutio aut mandatum Dei.

Antipharmacum ex Hunnio.

HVNNIUS cap. 10. de baptismo, querit, num liceat aqua deficiente baptizare alio liquore. Respondet: Mi- nimè, nam pertinet aqua ad baptismi substantiam, &c. Idcirco, si quis uteretur vino, lacte, &c. peccaret in institutionem Chri- sti, & abuteretur nomine sacro sanctæ Trinitatis, copulando id cum eiusmodi elemento, cum quo per nullum Dei verbum hoc modo esset copulatum; & quia talis ablutio qua vino, lacte, alio- ne liquore ab aqua substantia ratione diuerso fieret, destruere- tur omni verbo Dei, &c..

Queritur III. Quæ sit forma Baptismi. Respondet

*Luth. in Capti-
vit. Babylon.* Lutherus: Quocunque modo tradatur baptismus, modo non in nomine hominis, sed in nomine Domini tradatur, verè saluum facit. Imò non dubitem, si quis in nomine Domini suscipiat, e- ziam si impius minister non det in nomine Domini, verè bapti- zatum esse in nomine Domini. Non enim in conferētis tantum, quantum in suscipientis fide vel usu, sita est virtus baptismi. Quo cessat illa otiosa contentio, qua de forma baptismi (quam appellant ipsa verba) litigant; Græcis dicentibus; Baptizetur seruus Christi: Latinis; Ego baptizo. Item alijs, rigidissimè nu- gantes, damnant sic dici; Ego baptizo te in nomine Iesu Christi: quo ritu certum est Apostolos baptizasse, ut in Actis Apostoli- ci legimus, voluntq; nullā aliam deinceps valere, quam istam;

Ego